

112<11

Serving JinShasan

110938

gyanmandir@kobatirth.org

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

P-13419

22-12-03

॥ श्रीमृगापुत्रचरित्रम् ॥

(मूळ अने भाषान्तर सहित)

(कर्ता-शुभवर्धनगणि)

भाषांतर कर्ता तथा छपात्री प्रसिद्ध कर्ता-पण्डित श्रावक हीरालाल हंसराज [जामनगरवाळा]

संवत् १९८७.

किंमत रु. ०-८-०

सने १९३१

श्रीजैनभास्करोदय प्रिन्टिंग प्रेसमां छाप्युं. जामनगर.

॥ શ્રીજિનાય નમઃ ॥

॥ શ્રીચારિત્રવિજયગુરુભ્યો નમઃ ॥

॥ અથ શ્રીમૃગાપુત્રચરિત્રં પ્રારમ્ભ્યતે ॥

(ગૂર્જરભાષાંતરોપેતં)

(મૂલકર્તા—શ્રીશુભવર્ધનગણી)

ભાષાંતર કર્તા તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર—પંડિત શ્રાવક હીરાલાલ હંસરાજ (જામનગરવાળા)

સુગ્રીવનગરેઽત્રૈવ । ભરતે સ્વઃસમે શ્રિયા ॥ બલભદ્રોઽભવદ્રાજા । મૃગેત્યાખ્યા ચ તત્પ્રિયા ॥ ૧ ॥

અર્થઃ—લક્ષ્મીવદે કરીને દેવલોક સરખા આજ ભરતક્ષેત્રમાં સુગ્રીવનામના નગરમાં બલભદ્રનામે રાજા હતો, અને તેની મૃગાનામની રાણી હતી ॥ ૧ ॥

मृगापुत्र

॥ २ ॥

बलश्रीस्तत्सुतो लोके । मृगापुत्रेतिविश्रुतः ॥ युवराजो भृशं पित्रोः । प्रियः शमितशात्रवः ॥ २ ॥

अर्थः—ते राजानो बलश्री नामे पुत्र हतो, परंतु लोकमां तेनुं “मृगापुत्र” नाम प्रसिद्ध हतुं, वळी शांत कर्यो छे शत्रुओनो समूह जेणे एवो ते युवराज मात पिताने अति प्रिय हतो. ॥ २ ॥

सदा स्वर्मदिरोदारे । स्वकीयावासमंदिरे ॥ क्रीडतेस्म सम स्त्रीभिः । स दोगुंदकदेववत् ॥ ३ ॥

अर्थः—ते मृगापुत्र हमेशां देवविमान सरखा मनोहर एवा पोताना आवासमंदिरमां दोगुंदक देवनी पेठे स्त्रीओ साथे विलास करतो हतो. ॥ ३ ॥

अन्यदा स गवाक्षस्थः । पुरं पश्यन्ननेकधा ॥ जितेंद्रियं मुनिं कंचि-द्दर्शं तपसा कृशं ॥ ४ ॥

अर्थः—एक दिवसे ते मृगापुत्र झरुखामां बेसी अनेक प्रकारनी नगररवना जोइ रहां हतो, एवामां तेणे जीतेल छे इंद्रियो जेणे, तथा तपशी डुबळा शरीरवाळा कोइक मुनिने जोया. ॥ ४ ॥

विलोक्यैनं मृगापुत्र-श्चितये दिति चेतसि ॥ मन्येऽहमोदृशं रूपं । पुरा दृष्टं मया रथात् ॥ ५ ॥

अर्थः—ते मुनिराजने जोइने ते मृगापुत्र तुरत पोताना मनमां एम विचारवा लाग्यो के, हुं धारुं लुं के, में आवुं स्वरूप पूर्वे (क्यांक) जोयुं छे. ॥ ५ ॥

चरित्रम्

॥ २ ॥

इति चिंतयतस्तस्य । साधुदर्शनयोगतः ॥ मूर्छां गतस्य तत्कालं । जातिस्मृतिरभूत्परा ॥ ६ ॥

અર્થ:—તે મુનિરાજને જોવાથી એમ વિચારતા, અને તેથી તત્કાલ મૂર્છા પામેલા એવા તે મૃગાપુત્રને શ્રેષ્ઠ જાતિસ્મરણ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું
ચિંતયેન્ન મયા પૂર્વ । શ્રામણ્યમનુપાલિતં ॥ દેવીભૂય તતો ભોગા ॥ ભુક્તાશ્ચ વિવિધા મયા ॥ ૭ ॥

અર્થ:—તેથી તેણે વિચાર્યું કે, પૂર્વેમેં ચરિત્ર પાઢ્યું છે, અને તેથી દેવપણે ઉત્પન્ન થઈને મેં નાનાપ્રકારના ભોગો ભોગવ્યા છે, ॥૭॥
तदरज्यन् स भोगेषु । किंतु रज्यन् महाव्रते ॥ इदं वाक्यमुपागम्य । पितरौ कुमरो जगौ ॥ ८ ॥

અર્થ:—તેથી ભોગોમાટે નાસ્તુથયેલો પરંતુ ચારિત્ર લેવામાટે સુશી થયેલો તે મૃગાપુત્ર માતા પિતા પાસે આવીને આવીરીતનું
वचन बोलवा लाग्यो के, ॥ ८ ॥

महाव्रतानि पंचैव । श्रुतानि नरकेषु च ॥ दुःखं सोढं मया हंत । नृतिर्यक्षू तथामितं ॥ ९ ॥

અર્થ:—મહાવ્રતો તો પાંચજ સાંખલેલાં છે, પરંતુ અરેરે ! નરકોમાં, મનુષ્યભવોમાં તથા તિર્યંચોના ભવોમાં મેં પ્રમાણ વિનાનું દુઃખ
सहन कर्तुं छे. ॥ ९ ॥

निवृत्तोऽस्मि ततोऽनंत दुःखःमूलाद्भवद्दहं ॥ पितरावनुजानीतं । तद् गृहीष्यामि संयमं ॥ १० ॥

અર્થ:—માટે હવે તો અનંત દુઃખોના મૂલ રૂપ સંસારથી હું કંટાળી ગયો છું, અને તેથી હવે તો હું ચારિત્ર લેઈશ, માટે હે માતા
पिताजी ! ते माटे मने अनुज्ञा आपो. ॥ १० ॥

માતઃ પિતર્મયા ભોગા । મુક્તા વિષફલોપમાઃ ॥ મુખેઽતિમધુરાઃ પ્રાંતે । કટુકા દુઃખદાયિનઃ ॥ ૧૧ ॥

અર્થઃ—હે ! માતા પિતાજી ! મેં ફેરી ફલ સરસા (ઘણા) ભોગો ભોગવ્યા છે, કે જે મુખમાં લેતાં અતિ મધુરા લાગે છે, પરંતુ પરિણામે કટુવા અને દુઃખ દેનારા છે. ॥ ૧૧ ॥

અનિત્યમિદમંગં મે-ઽશુચિજં ચાશુચિમૃતં ॥ જીવસ્યાઽશાશ્વતં સ્થાનં । દુઃખક્લેશૈકભાજનં ॥ ૧૨ ॥

અર્થઃ— આ મારું શરીર અશુચિમાંથી ઉત્પન્ન થયેલું, અને આશુચિથી જ ભરેલું તથા અનિત્ય છે. તેમજ તે આ જીવને રહેવા માટે ક્ષણિક સ્થાન સરસું, અને દુઃખો તથા ક્લેશોના પાત્રસરસું છે. ॥ ૧૨ ॥

વિનશ્વરે રતિં નાંગે । પ્રાપ્તોઽસ્મિ ચિતરૌ ક્વચિત્ ॥ જલબુદ્બુદસંકાશે । ત્યક્તવ્યેઽવશ્યમુચ્ચકૈઃ ॥ ૧૩ ॥

અર્થઃ— હે માતા પિતાજી ! જલના પરપોટાની પેઠે નાશવંત, તથા અવશ્ય તજવા લાયક એવાં આ શરીરથી હું ક્યાંય પણ સારીરીતે સુખ પામ્યો નથી. ॥ ૧૩ ॥

આધિવ્યાધિગૃહે જાગ્ર-જરાજન્મમૃતિવ્યથે ॥ અસારે મનુજત્વે હિ । ન લેભે રતિમુચ્ચકૈઃ ॥ ૧૪ ॥

અર્થઃ—આધિ અને વ્યાધિના સ્થાનરૂપ, વૃદ્ધાવસ્થા, જન્મ તથા મરણની પીડાવાળા એવા આ અસાર મનુષ્યભવમાં પણ સ્વસ્થ રહેવાનું સારી રીતે સુખ પામ્યો નથી. ॥ ૧૪ ॥

ચાતુર્ગતિકઃ સંસારઃ । કલેશાધારઃ શરીરિણાં ॥ ક્લિશ્યંતિ જંતવો યત્રા-નંતદુઃસ્વૈર્નિરંતરં ॥ ૧૫ ॥

અર્થઃ—આ ચારે ગતિઓવાળો સંસાર પ્રાણીઓને કલેશ ઉપજાવનારો છે, કે જેમાં પ્રાણીઓ નિરંતર અનંતા દુઃસ્વો વડે કલેશ પામ્યા કરે છે,

અવશ્યમેવ ગંતવ્યં । ત્યક્ત્વા દેહધનાદિકં ॥ ધર્મહીનસ્ય સંસારો । ભવેદ્દુઃસ્વપદં તતઃ ॥ ૧૬ ॥

અર્થઃ—વઠ્ઠી આ શરીર તથા ધન આદિક તજીને (એકદિવસ) અવશ્ય ચાલ્યા જવાનું છે, અને તેથી ધર્મરહિત પ્રાણીને (આ) સંસાર દુઃસ્વોના સ્થાનરૂપ થઈ પડે છે. ॥ ૧૬ ॥

અપાથે યઃ પુનર્માર્ગં । મહાંતં યઃ પ્રપદ્યતે ॥ સોઽપિ ગચ્છન્ શુધા તૃષ્ણા-પીડિતો દુઃસ્વભાગ્ભવેત્ ॥ ૧૭ ॥

અર્થઃ—વઠ્ઠી જે માણસ માતું લીધાવિના મ્હોટી મુસાફરીયે જાય છે, તે પણ ચાલતાથકો શુધાતૃષ્ણાથી પીડાઈને દુઃસ્વી થાય છે.

અકૃત્વા ધર્મમેવં યો જંતુર્યાતિ ભવાંતરં ॥ સ ગચ્છન્ સ્યાન્મહા દુઃસ્વી રોગશોકાદિપીડિતઃ ॥ ૧૮ ॥

અર્થઃ—એવીરીતે જે પ્રાણી ધર્મ કર્યાવિના પરભવમાં જાય છે, તે જતોથકો રોગ અને શોકઆદિકથી પીડિત થઈને અતિદુઃસ્વી થાય છે. ॥ ૧૮ ॥

યો મહાંતમથા ધ્વાનં । સપાથેયઃ શ્રયેન્નરઃ ॥ શુદ્ધપિપાસા વિમુક્તઃ સન્ । વ્રજન્નતિ સુસ્વી ભવેત્ ॥ ૧૯ ॥

અર્થઃ—વઠ્ઠી જે પુરુષ માતું છેડેને મ્હોટી મુસાફરીયે જાય છે, તે શુધા અને તૃષ્ણાથી મુક્ત થઈ જતોથકો અત્યંત સુસ્વી થાય છે.

कृत्वार्हद्धर्ममेवं यः । प्रयात्यन्य भवं भवी ॥ आधि व्याधि विनिर्मुक्त-स्तत्र गच्छन् सुखी भवेत् ॥२०॥

अर्थः—एवीरीते जे भव्य माणस जैनधर्म आचरीने परभवमां जाय छे, ते त्यां जतोथको आधिव्याधिथी मुक्त थइने सुखी थाय छे. ॥ २० ॥

लग्ने यथाग्नौ स्वावासे । तत्पतिः सारवस्तुनः ॥ करोति कर्षणं नूनं । मुक्त्वाऽसारपरिग्रहं ॥ २१ ॥

अर्थः—पोताना घरमां आग लागवाथी तेनो मालीक जेम खरेखर असार वस्तुओने तजीने उमदी वस्तुओ बहार कहाडी लीये छे, ॥ २१ ॥

एवं लोके जरामृत्यवा-अग्निना व्याकुली कृते ॥ आत्मानं तारयिष्यामि । पूज्यौ युष्मन्निदेशतः ॥२२॥

अर्थः—एवीरीते हे पूज्यौ ! जरा तथा मृत्युआदिक रूप अग्निथी व्याकुल थयेला आ लोकमांथी, आपनी आज्ञावडे हुं पण मारा आत्मानो उद्धार करीश. ॥ २२ ॥

मृगापुत्रेण तेनेति । कथिते पितरावदः ॥ प्रजल्पतश्चिरं वत्स । श्रामण्यमति दुश्चरं ॥ २३ ॥

अर्थः—ते मृगापुत्रे एम कहेवाथी तेना मातापिता तेने एम कहेवा लग्या के, हे वत्स ! लांबा काळसुधी चारित्र पाळवुं बहु मुश्केल छे ॥ २३ ॥

મિશ્નોઃ શિલાંગરૂપાણાં । ગુણાનાં ચ દિવાનિશં ॥ અષ્ટાદશ સહસ્રાણિ । ધારણીયાનિ સાધુભિઃ ॥ ૨૪ ॥

અર્થઃ—કેમકે સાધુઓને હમેશાં રાતદિવસ મિશ્નુકના શીલસંબંધી અઠાર હજાર મેદોરૂપી ગુણોને ધારણ કરવા પડે છે. ॥ ૨૪ ॥

સમતાઃ સ્વિલજીવેષુ । શત્રૌ મિત્રેઽથ દુર્જને ॥ દુઃકરા સર્વદા પ્રાણા - તિપાતવિરતિર્મુનેઃ ॥ ૨૫ ॥

અર્થઃ—વઢી મુનિને શત્રુ, મિત્ર તથા દુર્જન, એમ સર્વ જીવોપતે સમતા રાખવી પડે છે, તેમજ હમેશાં જીવહિંસાથી દૂર રહેવાનું મહા મુશ્કેલ છે. ॥ ૨૫ ॥

અપ્રમત્તતયા નિત્યં । મૃષાવાદવિવર્જનં ॥ દુઃકરં સ્વલુ વક્તવ્યં । સાવધાનતયા હિતં ॥ ૨૬ ॥

અર્થઃ—વઢી હમેશાં પ્રમાદરહિત થઈને મૃષાવચનના ત્યાગપૂર્વક સાવધાનપણે હિતકારી વચન બોલવાનું સ્વચ્છ મુશ્કેલ છે. ॥ ૨૬ ॥

તૃણમાત્રસ્યાપ્યદત્તસ્ય । વર્જનં વત્સ દુષ્કરં ॥ અનવઘૈષણીયસ્યા—હારસ્ય ગ્રહણં તથા ॥ ૨૭ ॥

અર્થઃ—વઢી હે વત્સ ! ફક્ત તૃણખલાં જેવી પણ અણશીધેલી વસ્તુ લેવાનો ત્યાગ, તથા નિર્દોષ અને યોગ્ય આહાર ગ્રહણ કરવાનું પણ મુશ્કેલ છે. ॥ ૨૭ ॥

અબ્રહ્મચર્યવિરતિ—ભુક્તભોગસ્ય સઘટેઃ ॥ સુદુષ્કરં તથા બ્રહ્મ—વ્રતધારણમન્વહં ॥ ૨૮ ॥

અર્થઃ—વઢી પૂર્વાવસ્થામાં (ગૃહસ્થીપણામાં) જેણે ભોગો ભોગવેલા છે, એવા ઉત્તમ યતિને (પણ) સ્ત્રીવિલાસથી વિરક્ત થઈને હમેશાં બ્રહ્મચર્ય પાલવું, તે પણ મહા મુશ્કેલ છે. ॥ ૨૮ ॥

દુષ્કરં ધનધાન્યાદિ-પરિગ્રહવિવર્જનં ॥ નિર્મમત્વાખિલારંભ-પરિત્યાગૌ ચ સર્વદા ॥ ૨૯ ॥

અર્થ:—વઢી હમેશાં ધન તથા ધાન્ય આદિક પરિગ્રહનો ત્યાગ કરવો, તેમજ મમતાનો ત્યાગ કરીને સર્વ આરંભોનો ત્યાગ કરવો પળ મુશ્કેલ છે. ॥ ૨૯ ॥

રાત્રૌ ચતુર્વિધાહાર-પરિત્યાગસ્તુ દુષ્કરઃ ॥ સર્વથૈવ ન કર્તવ્ય-સ્તથા સંનિધિસંચયઃ ॥ ૩૦ ॥

અર્થ:—વઢી રાત્રિએ ચારે પ્રકારના આહારનો ત્યાગ કરવો પળ મુશ્કેલ છે, તેમજ સર્વથા પ્રકારે કોઈ પળ વસ્તુઓ પાસે સંયમ રાખી શકાશે નહીં ॥ ૩૦ ॥

શ્લુત્પિપાસાતિશીતોષણા-દંશમશકવેદનાઃ ॥ પરાક્રોશા દુઃખશય્યા । તૃણસ્પર્શો મલસ્તથા ॥ ૩૧ ॥

તાડનં તર્જનં ચૈવ । વધબંધા સુદુસ્સહૌ ॥ ભિક્ષાચર્યા સદા યાંચા । લાભા ભાવશ્ચ દુઃસહઃ ॥ ૩૨ ॥ યુગ્મં ॥

અર્થ:—શ્લુથા, તૃષા, અતિઠંડી, અતિતાપ, દંશ, અને મચ્છરની પીડા, બીજા ક્રોધનાં વચનો, શરીરને કઠ્ઠા ઉપજે એવી શય્યા અથવા ઉપાશ્રય, ડાઘઆદિક શરીરમાં ઁવે એવાં તૃણોનો સ્પર્શ, શરીરસંબંધી મેલ, ॥ ૩૨ ॥ તેમજ તાડન, તર્જના, વધ અને બંધન પળ સહન કરવાં મુશ્કેલ છે, તેમજ હમેશાં ભિક્ષામાટે ભમવું, યાચના કરવી, અને જોડતી વસ્તુ મલ્લવાનો અભાવ, એ સઘળા પરીવહો સહન કરવા મુશ્કેલ છે. ॥ ૩૨ ॥ યુગ્મં ॥

સદા કાપોતિકાવૃત્તિઃ । કેશલોચશ્ચ દારુણઃ ॥ ધાર્યં બ્રહ્મવ્રતં ધોરં । સર્વદૈતન્મહાત્મના ॥ ૩૩ ॥

અર્થઃ—વઢી મહાત્મા મુનિને હમેશાં કાપોતવૃત્તિઃ (આહારમાટે ભમરાનીપેઠે માધુકરી વૃત્તિ) ધારણ કરવી પડે છે, તથા કેશોનો લોચ કરવો એ પણ ભયંકર છે, વઢી હમેશાં તે તીવ્ર બ્રહ્મચર્યવ્રત પાલવાનું છે. ॥ ૩૩ ॥

સુકુમાલતનુઃ પુત્ર । તતસ્ત્વં હિ સુખોચિતઃ ॥ શ્રામણ્યમીદૃશં કર્તું । નાલં ભવસિ સર્વદા ॥ ૩૪ ॥

અર્થઃ—વઢી હે વત્સ? તું સુકુમાલ શરીરવાળો છો, તેથી સ્વચ્છ તું તો સુખ ભોગવવાને લાયક છો, અને તેટલામાટેજ તું આવું મુશ્કેલ ચારિત્ર હમેશાં પાલવાને સમર્થ થઈ શકીશ નહીં. ॥ ૩૪ ॥

અવિશ્રમો ભવેદ્યાવ-ઝ્ઞીવં પ્રશમિનાં પુનઃ ॥ ગુરુર્ગુણભરો લોહ-ભરવદુર્વહસ્તવ ॥ ૩૫ ॥

અર્થઃ—વઢી મુનિઓને છેક જીંદગીપર્યંત વિશ્રામ મઢી શકતો નથી, અને તેથી લોચંડનાં ભારની પેઠે ગુણોનો મ્હોટો ભાર તારે ડાલવો મુશ્કેલી ભર્યો છે. ॥ ૩૫ ॥

ગંગાશ્રોતઃ પુરો યાનં । દુસ્ત્રોઽન્ધિરિવાથવા ॥ બાહુભ્યાં શ્રમણત્વં હિ । તથા વત્સ સુદુષ્કરં ॥ ૩૬ ॥

અર્થઃ—વઢી હે વત્સ જેમ ગંગાનદીને સામે પૂરે જવું, અથવા બે હાથે મહાસાગર તરવો મુશ્કેલ છે, તેમ મુનિપણું પાલવું પણ મુશ્કેલીભર્યું છે. ॥ ૩૬ ॥

અસિધારા યથા વત્સ । નર્તકાનાં સુદુશ્વરા ॥ તથા નિરતિચારં ચ । દુશ્વરં ચરણં મતં ॥ ૩૭ ॥

અર્થ:—વઝી હે વત્સ! નૃત્ય કરનારાઓને સ્વદ્ગતિ ધારાપર ચાલવું જેમ મુશ્કેલીભર્યું છે, તેમ અતિચાર રહિત ચારિત્ર પાલવાનું કાર્ય પણ મુશ્કેલી ભર્યું જાણ્યું છે. ॥ ૩૭ ॥

પંચમહાવ્રતાચાર—પાલનં ગદિતં બુધૈઃ ॥ દુષ્કરં લોહચનક—દંતચર્વણસન્નિભં ॥ ૩૮ ॥

અર્થ:—વઝી આ પાંચે મહાવ્રતોના આચાર પાલવાનું કાર્ય વિદ્વાનોએ દાંતોવડે લોચનકના ચળા ચાવવાસરખું મુશ્કેલ કહેલું છે.

વહ્નિજ્વાલા યથા દીપ્તાઃ । પાતું સ્યાદતિદુષ્કરા ॥ તથા સુદુષ્કરં કર્તું । શ્રામણ્યં યૌવને સતિ ॥ ૩૯ ॥

અર્થ:—જે પ્રકટી નિકળેલી અગ્નિની જ્વાલાઓને પીવી અતિમુશ્કેલ છે, તેમયૌવન વયમાં મુનિપણું પાલવું વધારે મુશ્કેલી ભર્યું છે. ॥ ૩૯ ॥

યથા ભર્તું મહાવાતૈઃ । કુત્થલઃ સ્વલુ દુષ્કરઃ ॥ શ્રમણત્વં તથા ધર્તું । ક્લીબેન સુત દુષ્કરં ॥ ૪૦ ॥

અર્થ:—વઝી હે વત્સ! સ્વરેસ્વર જેમ મહાન્ વાયુવડે કથોઝો ભરવો મુશ્કેલ છે, તેમ નિર્માલ્ય પોપલા પુરુષને ચારિત્ર પાલવું મહા મુશ્કેલ છે. ॥ ૪૦ ॥

યથા તોલયિતું મેરુ-સ્તુલયા કિલ દુષ્કરઃ ॥ તથા વિશુદ્ધં નિઃશંકં । શ્રામણ્યં પુત્ર દુશ્વરં ॥ ૪૧ ॥

અર્થઃ—વઢી હે વત્સ! સ્વરેસ્વર મેરુપર્વતને કાંટામાં નાસી તોલયો જેમ મુશ્કેલ છે, તેમ નિઃશંકપણે નિર્મલ ચારિત્ર પાલવું મહા મુશ્કેલ છે. ॥ ૪૧ ॥

મુજાભ્યાં ચ યથાંભોધિ-સ્તરિતું નહિ શક્યતે ॥ તથા પ્રશમપાથાધિ-રપ્રશાંતૈર્નરૈરલં ॥ ૪૨ ॥

અર્થઃ—વઢી બે હાથવડે જેમ મહાસાગર તરી શકાતો નથી, તેમ શાંતિ રહિત હૃદયવાળા પુરુષો ચારિત્રપીરુ મહાસાગર તરવાને સમર્થ થતા નથી. ॥ ૪૨ ॥

મુંક્ષ્વ માનુષ્યકાન્ ભોગાં-સ્તતસ્ત્વં પંચલક્ષણાન્ ॥ વાર્ધક્યે ભુક્તભોગઃ સન્ । વત્સ ચારિત્રમાશ્વરેઃ ॥ ૪૩ ॥

અર્થઃ—માટે હે વત્સ! તું આ મનુષ્યભવસંબંધિ (પાંચે ઇન્દ્રિયોના) પાંચે પ્રકારના ભોગો ભોગવી અને ઈરીતે ભોગો ભોગવ્યાબાદ વૃદ્ધાવસ્થામાં તું ચારિત્રનો સ્વીકાર કરજે? ॥ ૪૩ ॥

પિત્રોસ્તદુક્તમાકર્ણ્ય । મૃગાપુત્રેઽબ્રવીદિદં ॥ નિઃસ્પૃહસ્યેહ લાકે મે । ન કિંચિદપિ દુષ્કરં ॥ ૪૪ ॥

અર્થઃ—માતા પિતાના એવાં વચનો સાંભળીને મૃગાપુત્રે એમ કહ્યું કે, (હે પૂજ્યૌ!) આ સંસારમાં કોઈ પણ પ્રકારની લાલચથી રહિત થયેલા એવા મને (ચારિત્ર લેવામાં) કંઈ પણ (હવે) મુશ્કેલી નથી. ॥ ૪૪ ॥

શરીરમામસોદ્ધતા । મયા સોઢા અનંતશઃ ॥ વેદના અસકુદ્ધીમા-સ્તથા દુઃખં ભયાનિ ચ ॥ ૪૫ ॥

અર્થઃ—(હેપૂજ્ય!) શરીર અને મનથી ઉત્પન્ન થયેલી ભયંકર વેદનાઓ, તથા દુઃખ અને ભયમેં અનંતીવારં સહન કર્યાં છે. ચાતુર્ગતિકસંસારે । નાનાકલેશભયંકરે ॥ જન્મમૃત્યાદિદુઃખાનિ । મયા સોઢાન્યનંતશઃ ॥ ૪૬ ॥

અર્થઃ—વઢી વિવિધ પ્રકારના કલેશોથી ભયંકર દેખાતા એવા આ ચતુર્ગતિક સંસારમાં જન્મ મરણ આદિકનાં દુઃખો મેં અનંતીવારં સહન કર્યાં છે. ॥ ૪૬ ॥

યથોઽગ્નિશ્ચ લોકેઽસ્તિ । તતોઽનંતગુણોઽનલઃ ॥ ઉષ્ણો હિ નરકે તસ્યા-નુભૂતા વેદના મયા ॥ ૪૭ ॥

અર્થઃ—આ લોકમાં રહેલો અગ્નિ જેવો ઉષ્ણ છે, તેથી પણ અનંતગુણી ઉષ્ણતાવાળો અગ્નિ સ્વરેસ્વર નરકમાં છે, અને તે નરકના અગ્નિની પણ વેદના મેં અનુભવેલી છે. ॥ ૪૭ ॥

યથા શૈત્યં નૃલોકેઽસ્તિ । તતોઽનંતગુણં સ્મૃતં ॥ નરકે શીતમેતસ્ય । વ્યથા મુક્તા મયામિતાઃ ॥ ૪૮ ॥

અર્થઃ—આ મનુષ્યલોકમાં જેવી ઠંડી છે, તેથી પણ અનંતગુણી ઠંડી નરકમાં કહેલી છે, અને તે નરકની ઠંડીની પણ મેં પ્રમાણ વેદનાઓ ભોગવેલી છે. ॥ ૪૮ ॥

તત્ર કુંભીષુ ચક્રેઽહ-મૂર્ધ્વપાદસ્ત્વથઃશિરાઃ ॥ પક્ષપૂર્વો જ્વલદ્રહ્મા-વહં માતરનંતશઃ ॥ ૪૯ ॥

અર્થઃ—કહી હે માતાજી! તે નરકમાં મને કુંભીની અંદર ઉંચે પગ, અને નીચે મસ્તક, એમં ઉંધે મસ્તકે લટકાવીને પૂર્વે બલતા અગ્નિમાં અનંતીવારં પકાવેલો છે.

पुनरत्र महादावा-नलज्वालोपमेऽप्यहं ॥ जाज्वलद् (कलंब) वालुकामध्ये । दग्धपूर्वोऽस्म्यनंतशः ॥ ५० ॥

अर्थः—बळी त्यां महान दावानलनी ज्वालासरखी धग धगती (बाणसरखी तीक्ष्ण) वेळुनी अंदर पणं पूर्वे मने अनंतीवार पकाववामां आव्यो छे. ॥ ५० ॥

विरसत् कटु कुंभीषू- ध्वं बद्धोऽहमबांधवः ॥ अनंतशशिछन्नपूर्वः । करपत्रादिभिस्तथा ॥ ५१ ॥

अर्थः—बळी बांधव विनाना निराधार एवा मने ते कुंभीमां उंचे बांधीने लटकाववाथी अति आर्तनादे रडता एवा मने करवत-आदिकथी अनंतीवार पूर्वे वेरवामां आवेलो छे. ॥ ५१ ॥

सुतीक्ष्णकंटकाकीर्णं । प्रोच्ये शंबलिपादपे ॥ परमाधार्मिकैर्वद्धो । भग्नगात्राऽस्म्यनंतशः ॥ ५२ ॥

अर्थः—अति अणीदार कांटाओथी भरेला उंचा शाल्मली वृक्षपर बांधीने परमाधामीओए अनंतीवार मारां अंगोपांगो भांगी नाख्यां छे. ॥ ५२ ॥

आरटन्निक्षुवद्भीम-महायंत्रेषु दुःस्वरैः ॥ अनंतशः पीलितोऽहं । पापकर्मो स्वकर्मभिः ॥ ५३ ॥

अर्थः—बळी त्यां आर्तनादथी अरेराटी करता एवा मने पापीने में बांधेला कर्मोने लीधेज म्होटा भयंकर यंत्रमां सेलडीनीपेठे अनंतीवार पीलवामां आव्यो छे. ॥ ५३ ॥

મૃગાપુત્ર

॥ ૧૪ ॥

કૂજન્ કોલસ્વરૂપૈસ્તુ । શબલશ્યામદૈવતૈઃ ॥ પાતિતઃ પાટિતચ્છિન્ન-સ્ત્વહં દંષ્ટ્રાદિભિર્દ્રુવત્ ॥ ૫૪ ॥

અર્થઃ—વઢી ત્યાં આર્તનાદથી કીકીયારી કરતા એવા મને તે શ્યામ રંગના પરમાધામિક દેવોએ સુઅરનાં રૂપ ધરીને વૃક્ષનીપેઠે પોતાની દાઢોવડે ત્યાં પાઢી ચીરીને છિન્નભિન્ન કરી નાખ્યો છે. ॥ ૫૪ ॥

દ્વિધાકૃતોઽમીભિર્ભિન્નો । ભલ્લીભિઃ સ્ફટિતોઽસ્મ્યહં ॥ સૂક્ષ્મખંડી કૃતશ્ચાપિ । તત્ર પાપાદનંસશઃ ॥ ૫૫ ॥

અર્થઃ—વઢી ત્યાં નરકમાં તે પરમાધામીઓએ પાપોને લીધે અનંતીવાર મારા વડે ટુકડાઓ કર્યા છે, મને ખાલાંઓથી વીંધી નાખ્યો છે, ફાઢી નાખ્યો છે, તથા મારા ન્હાના ન્હાના ટુકડાઓ કરી નાખ્યા છે, ॥ ૫૫ ॥

યોજિતોઽહં જ્વલલ્લોહ-રથે સસમિલે વશઃ ॥ તત્ર તોત્રાદિભિર્ભિન્ન । સ્તીક્ષ્ણસૂચ્યગ્રસંનિભૈઃ ॥ ૫૬ ॥

અર્થઃ—વઢી ત્યાં મને વશ કરીને ધોંસરીવાળા વઢતા લોખંડના રથમાં તેઓએ જોડ્યો છે, અને તીક્ષ્ણ સોડના અગ્રભાગસંરક્ષી આરોવડે મને ખેદી નાખવામાં આવ્યો છે. ॥ ૫૬ ॥

તૃષા ક્લાંતો જલં પાસ્યા-મીતિ તૈશ્ચ વિકુર્વિતાં ॥ પ્રાપ્તો વૈતરિણીં તત્ર । ચ્છિનોઽસિસદ્દશોર્મિભિઃ ॥ ૫૭ ॥

અર્થઃ—વઢી ત્યાં તૃષાથી પીડાઈને જલ પીવાની ઇચ્છા કરતાં, તેઓએ વિકુર્વેલી વૈતરિણી નદીમાં મને છેડે ગંધા, અને ત્યાં તલવાર સરખાં મોજાંઓ વડે હું છિન્ન ભિન્ન થયો. ॥ ૫૭ ॥

ચરિત્રમ્

॥ ૧૪ ॥

પ્રાપ્તોઽહમુષ્ણસંતપ્ત-સ્ત્વસિપત્ર મહાવનં ॥ એતદ્ગિરસિસંકાશૈઃ । પત્રૈઃ खंडीकृता भृशं ॥ ૫૮ ॥

અર્થ:—વઢી અગ્નિથી તપેલા એવા મને તેઓ અસિપત્રનાં મ્હોટાં વનમાં છેડે ગયા, અને ત્યાં તલવાર સરખાં પત્રોવડે મારા એકદમ ટુકડે ટુકડા થઈ ગયા. ॥ ૫૮ ॥

मुद्गराद्यायुधैस्तीक्ष्णै-रन्यान्यकल्पितैरहं ॥ हताशो भग्नगात्रः सन् । प्रापमत्राऽसुखं घनं ॥ ૫૯ ॥

અર્થ:—વઢી હતાશ થયેલા એવા મને તરેહ તરેહના વિકુર્વેલાં મુદ્ગર આદિક તીક્ષ્ણ શસ્ત્રોવડે મારીને મારાં અંગોપાંગ ખાંગી નાચ્યાં, અને તેથી પળ હું ત્યાં ઘણું દુઃખ પામ્યો. ॥ ૫૯ ॥

तीक्ष्णधारैस्ततो भूरि-क्षुरिकाकर्तनीभरैः ॥ कल्पितः पाटितश्छिन्न । उत्कृतोऽहमनेकशः ॥ ૬૦ ॥

અર્થ:—પછી તીક્ષ્ણ ધારવાઢી ઘણી છરીઓ તથા કાતરોના સમૂહોવડે મને અનેકવાર ત્યાં કાપ્યો, ફાડ્યો, છેદ્યો, તથા મારી ચામડી ઉતરડી છેવામાં આવી. ॥ ૬૦ ॥

बध्वा बाढं ततः पाशै-र्मृगवद्व्याकुलीकृतः ॥ आर्तो रुदंश्च विवश-स्त्वहं व्यापादितः पितः ॥ ૬૧ ॥

અર્થ:—વઢી હે પિતાજી! ત્યાં મને હરિણનીપેઠે મજબૂત પાશોવડે બાંધીને વ્યાકુલ કરવામાં આવ્યો, અને એ રીતે પરાધીન થયેલા તથા આર્તસ્વરે રુદન કરતા એવા મને મારીનાચવામાં આવ્યો. ॥ ૬૧ ॥

મકરા કૃતિભિસ્તૈશ્ચ । યસ્તોઽહમવશઃ પિતઃ ॥ તત્કૃતૈસ્તત્ર જાલૈશ્ચ । મત્સ્યવદ્દુઃખિતઃ કૃતઃ ॥ ૬૨ ॥

અર્થઃ—વઢી હે પિતાજી! મગરના આકારવાળા તે પરમાધામીઓ શરણરહિત એવા મને મત્સ્યનીપેઠે ગઢી ગયા, વઢી ત્યાં તેઓએ વિકુર્વેલી જાળોમાં પકડીને પળ મને દુઃખી કર્યો છે. ॥ ૬૨ ॥

શ્યેનાદિરૂપૈર્દેવૈસ્તૈર્વજ્રતીક્ષ્ણૈસ્વચંચુભિઃ ॥ પક્ષિવત્ત્રોટિતો વિદ્વ-શ્છેદિતૌઽહમનેકથા ॥ ૬૩ ॥

અર્થઃ—વઢી બાજઆદિકના રૂપવાળા એવાં તે પરમાધામીઓ પોતાની વજ્ર સરખી તીક્ષ્ણ ચાંચોવડે મને પક્ષિનીપેઠે અનેક પ્રકારે તોડ્યો છે, વીંધ્યો છે, તથા છેદી નાશ્યો છે. ॥ ૬૩ ॥

કૃતારાટિ રહ તાત । માતશ્ચ દુમવદ્ભૃશં ॥ કુદ્વિતઃ સ્ફાટિતશ્ચિછન્ન-સ્તક્ષિતશ્ચ સુરાધમૈઃ ॥ ૬૪ ॥

અર્થઃ—વઢી તે અધમ પરમાધામી દેવોએ અરેડાટી કરતા એવા મને ત્યાં વૃક્ષનીપેઠે સૂચ કૂચ્યો છે, ફાડ્યો છે, છેદ્યો છે, તથા છોલી નાશ્યો છે. ॥ ૬૪ ॥

લોહકારૈરિવાયોવત્ । પરમાધાર્મિકૈરહં ॥ તાડિતઃ કુદ્વિતઃ શ્રેણી-કૃતશ્ચ નિજકર્મભિઃ ॥ ૬૫ ॥

અર્થઃ—વઢી તે પરમાધામી દેવોએ, હુહાર જેમ લોખંડને, મારાં કર્મોને લીધે મને માર્યો છે, કૂટ્યો છે, તથા તેમ કરીને પાતળી પાટી જેવો પળ કર્યો છે. ॥ ૬૫ ॥

તામ્રાદીન્યતિં તસાનિ । પાયિતો વિરસં રસન્ ॥ મૃશં કલકલારાવં । કુર્વન્નેવાસુરૈ રહં ॥ ૬૬ ॥

અર્થ:—વઢી અત્યંત વિલાપ કરતા એવા મને તે પરમાધામીઓએ અતિ ડકાઢેલાં ડનાં કલકલતાં તાંબાઆદિક ધાતુઓના રસો પાયાઢે પ્રાગભવે તત્ર માંસાનિ । પ્રિયાણિ મદિરાસ્તથા ॥ ઇતિ સંસ્માર્ય મદેહા—ન્માંસાનિ રુધિરાણિ ચ ॥ ૬૭ ॥

ગૃહીત્વા વહ્નિવર્ણાનિ । કૃત્વા ચ ત્રિદશૈરિમૈઃ ॥ શ્વાદિતઃ પાયિતશ્ચાહં । રુદન્નપિ કુકર્મભિઃ ॥ ૬૮ ॥ યુગ્મં ॥

અર્થ:—પૂર્વભવમાં તને માંસ અને મદિરા (શ્વા પીવામાટે) વહુ વ્હાલાં હતાં, એમ યાદ કરાવીને મરાં કુકર્મોને લીધે મારાંજ શરીરમાંથી માંસ અને રુધિર કહાઢીને, તથા તેને અગ્નિ સરશ્વાં કરીને, તે પરમાધામી દેવોએ મને રોવરાવીને પળ સ્વરાવ્યાં અને પીવરાવ્યાં ઢે ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ યુગ્મં ॥

પ્રાગજન્મનિ ત્વયા મૂઢ । પરસ્ત્રીસંગમઃ કૃતઃ ॥ પરમાધાર્મિકર્દેવૈ—નિર્ભત્સ્યેતિ પુનઃ પુનઃ ॥ ૬૯ ॥

તસપુત્રલિકામગ્નિ—વર્ણાં કૃત્વા તયા સમં ॥ આલિંગનાનિ વહુધા । કારિતોઽહં ચ દીનવાગ્ ॥ ૭૦ ॥ યુગ્મં ॥

અર્થ:—અરે મૂઢ! તે પૂર્વજન્મમાં પરસ્ત્રીનો સંગ કરેલ ઢે, એમ તે પરમાધાર્મિક દેવોએ વારંવાર મને નિશ્ચંચીને, ॥ ૬૯ ॥ (લોશ્વંડની) પુતઢીને અગ્નિમાં લાલચોઢ તપાવીને, તે પુતઢીસાથે, દીન વચનો બોલતા એવા પળ મને ઘણી ઘણીવાર અલિંગન કરાવ્યું ॥ ૭૦ ॥

एवं च नित्यभोतेन । दुःखितेन मयाखिलाः ॥ वेदना वेदिता एताः । पितरौ नरके पराः ॥ ७१ ॥

અર્થ:—હે માતાપિતાજી! ઇરીતે હમેશાં ભય પામેલા અને દુઃખી થયેલા એવા મેં નરકની અંદર ઉપર વર્ણન કર્યા મુજબ પરમ (તીવ્ર) વેદનાઓ મેં સહન કરેલી છે. ॥ ૭૧ ॥

नृलोके यादृशास्तात । दृश्यंते वेदना घनाः ॥ ततोऽनंतगुणाः संति । नरके दुःखवेदनाः ॥ ७२ ॥

અર્થ:—માટે હે પિતાજી! મનુષ્યલોકમાં જેજેઘણી વેદનાઓ દેખાય છે, તેથી પણ અનંતગણી નરકની અંદર થતાં દુઃખોની વેદના છે.

मयका नरकेष्वेव—मनुभूता हि वेदनाः ॥ पितरौ तद्युवां ब्रूतं । सुकुमालोऽस्म्यहं कथं ॥ ७३ ॥

અર્થ:—હે માતાપિતાજી! સ્વરેસ્વર ઇ રીતે નરકોની અંદર મેં વેદનાઓ અનુભવેલી છે, માટે આપ કહો કે, હું શીરીતે સુકુમાલ છું

इत्युक्त्वा विरते तस्मिन् । पितरावाहतुस्त्विदं ॥ हे वत्स स्वेच्छयैव त्वं । श्रामण्यं गृह्ण सत्वरं ॥ ७४ ॥

અર્થ:—અમ કહીને તે મૃગાપુત્ર જ્યારે મૌન રહ્યો, ત્યારે તેના માતાપિતાએ અમ કહ્યું કે, હે વત્સ! તું । (સુખેથી) તારી ઇચ્છા-

મુજબ તુરત ચારિત્ર ગ્રહણ કર'. ॥ ૭૪ ॥

परं निःप्रतिकर्मत्वं । श्रामण्ये च सुदुष्करं ॥ व्यतीते यौवने तस्या—नुभवस्ते भविष्यति ॥ ७५ ॥

અર્થ:—પરંતુ મુનિપણામાં (રોગઆદિકનો) ઇલાજ નહીં કરાતો હોવાથી તે પાલવાનું મુશ્કેલી ભર્યું છે, અને તેમાતેનો યૌવનાવસ્થા

વીત્યાબાદ તને અનુભવ થશે. ॥ ૭૫ ॥

સોડવક પિતરૌ યુષ્મદ્ભયાં । યુદુક્તં ચ તથૈવ તત્ ॥ પરં વને કુરંગાણાં । પરિકર્મ કરોતિ કઃ ॥ ૭૬ ॥

અર્થ:—ત્યારે તે મૃગાપુત્રે કહ્યું કે, હે માતાપિતાજી! આપે જે કહ્યું, તે તેમજ (સત્યજ) છે, પરંતુ વનમાં હરિણોની (રોગઆદિક વચ્ચે) સેવાચાકરી કોણ કરે છે! ॥ ૭૬

एकाकी हरिणोऽरण्ये । चरति स्वेच्छया यथा ॥ तथैकः संचरिष्यामि । धर्मं सुचरणात्मकं ॥ ७७ ॥

અર્થ:—જેમ હરણિ એકાકી જંગલમાં પોતાની ઇચ્છામુજબ વિચરે છે, તેમ હું પણ એકલોજ વિચારીને આ ઉત્તમ ચારિત્રધર્મનું પાલન કરીશ. ॥ ૭૭ ॥

कुरंगस्य यदातंकः । कांतारे विजने भवेत् ॥ वृक्षमूले स्थितं दीनं । चिकित्सेत्तं तदा हि कः ॥ ७८ ॥

અર્થ:—જ્યારે તેવાં નિર્જન વનમાં તે હરિણને કંઈ રોગ થાય છે, અને તેથી તે વૃક્ષનીચે દીન થઈને બેસી જાય છે, ત્યારે સ્વરેસ્વર તેને માટે ત્યાં કોણ તેના રોગની તપાસ કરે છે. ॥ ૭૮ ॥

को दत्तेऽस्यौषधं वा कः । परिपृच्छति वा सुखं ॥ कस्तृणानि जलं वास्य । समानीयाथवाऽर्पयेत् ॥ ७९ ॥

અર્થ:—અથવા ત્યાં તેને કોણ ઔષધ આપે છે, તથા તેને સુખસાતા કોણ પૂછે.? વળી તેને ઘાસ અથવા જલ કોણ લાવીને આપે છે. ॥ ૭૯ ॥

रोगाभावात्सुखी सम्यग् । यदा गोचरमेति च ॥ तदा तृणजलार्थं स । महारण्ये सरस्सु च ॥ ८० ॥

अर्थः—रोग मटी जवाथी ज्यारे ते हरिण सारीरीते साजो थइ गोचरमां आवें छे, तयारे ते घास तथा पाणी माटे महोटां जंगल तथा तलावप्रते जाय छे. ॥ ८० ॥

तृणं भक्ष्यं चरित्वांभः । पीत्वा वने सरस्सु सः ॥ मृगचर्यां चरित्वा च । गच्छे न्मृगभुवंमृगः ॥ ८१ ॥

अर्थः—त्यां वनमां भक्षण करवायोग्य घास खाइने, तथा तलावोमां जल पीने, अने एरीते मृगचर्यापणे विचरीने ते हरिण (पीताती) मृगभूमिमां जाय छे. ॥ ८१ ॥

एवं समुत्थितः साधुः । संयमेऽनियतस्थितिः ॥ मृगचर्यामथा सेव्य । प्रयात्यूर्ध्वगतिं कृती ॥ ८२ ॥

अर्थः—एवी रीते (दीक्षा छेइने) चारित्रमां उद्यमवंत थयेलो साधु पण एक जगोए नहि रहेतां (विहार करतो थको) उपर वर्णवेली मृगचर्या सेवीने कृतार्थ थयो थको उंची गतिमां (मोक्षमां) जाय छे. ॥ ८२ ॥

अनेकचारीहरिणो यथैक-स्त्वनैकवासोऽध्रुवगोचरश्च ॥

एवंमुनिगोचरिकां प्रविष्टो । नो हीलयेत्किंचिदथो न निंदेत् ॥ ८३ ॥

अर्थः—अनेक जगोए विचरनारो हरिण जेम एक जगोए निवास करी रहेतो नथी, तथा अनिश्चित गोचरवालो होय छे, तेरीते (मृगचर्या) करतो मुनि गोचरीमाटे (गृहस्थने बेर) प्रवेश करीने कोइनी हीलना के निंदा करतो नथी. ॥ ८३ ॥

મૃગચર્યાં ચરિષ્યામિ । પિતરૌ ભવદાજ્ઞયા ॥ વિજ્ઞાય પિતરૌ બ્રૂતો । દુર્નિવાર્યં તદાગ્રહં ॥ ૮૪ ॥

અર્થ:—માટે હે માતાપિતાજી! આપની અનુજ્ઞાથી હું પણ તેવી મૃગચર્યા આચરીશ. હવે તે મૃગાપુત્રના માબાપ તેના આગ્રહને ન નિવારી શકાય તેવો જાણીને કહેવા લાગ્યા કે, ॥ ૮૪ ॥

મૃગાપુત્રકુમારેંદ્ર । મૃગચર્યાભિરામતા ॥ ચેત્તદા તાં ગૃહીત્વાશુ । ચરિત્વા ચ સુખી ભવ ॥ ૮૫ ॥

અર્થ:—હે મૃગાપુત્ર કુમારેંદ્ર! જ્યારે તને તેવી મૃગચર્યા બહાલી છે, તો તુરત તે મૃગચર્યા ગ્રહણ કરીને, તથા તે મુજબ વિચરીને તું સુખી થા. ? ॥ ૮૫ ॥

પિત્રોરનુજ્ઞામાસાચ । મૃગાસૂઃ સત્ત્વસેવધિઃ ॥ બાહ્યમાભ્યંતરં સર્વં । તૂર્ણં ત્યક્ત્વા પરિગ્રહં ॥ ૮૬ ॥

તથા સંયમમાસાચ । મૃગાચર્યામસેવત ॥ ક્ષિપ્ત્વા કર્માણ્યશેષાણિ । મૃતં પ્રાપ્તોઽવ્યયં પદં ॥ ૮૭ ॥ યુગ્મં ॥

અર્થ:—એસીતે સત્ત્વરના નિધાનસરસ્વો તે મૃગાપુત્ર માતાપિતાની રજા મેલવીને તુરત સર્વ પ્રકારનો બાહ્ય તથા અભ્યંતર પરિગ્રહ તજીને, ॥ ૮૬ ॥ તથા ચારિત્ર લેઈને મૃગચર્યા મુજબ વિચરવા લાગ્યા, અને તુરતજ સર્વ કર્મોનો ક્ષય કરીને મોક્ષપદ પામ્યા. ॥ ૮૭ ॥ યુગ્મં ॥

મૃગાપુત્ર ઇવામંદ—પરમાનંદસૌખ્યદાં ॥ મૃગચર્યાં નિષેવન્નં । પ્રયત્નેન મુનીશ્વરઃ ॥ ૮૮ ॥

મૃગાપુત્ર

॥ ૨૨ ॥

અર્થ:—હે મુનીશ્વરો! એસીતે મૃગાપુત્રનીપેટે શાશ્વતા પરમ આનંદના મુસને (મોક્ષતે) આપત્તારી મૃગચર્યાને તમો પણ પ્રયત્ન-
પૂર્વક સેવો.! ॥ ૮૮ ॥

સુગ્રીવે નગરે સ્વમંદિરગવાક્ષે સંસ્થિતઃ સ્વર્ગિવત્ । દૃષ્ટ્વા સંયમિનં જિતેન્દ્રિયગણં સંજ્ઞાતજાતિસ્મૃતિઃ ॥
પ્રાગ્જન્મન્યનુભૂતભૂરિનરકોદ્યદ્વેદનાવર્ણનૈઃ । પિત્રાભાત્મવિમોક્ષ ષ્ણ ચરણાત્ સિદ્ધો મૃગાપુત્રકઃ ॥૬૯॥

અર્થ:— સુગ્રીવનામના નગરમાં દેવનીપેટે પોતાના મહેલના ક્ષુભામાં બેઠેલા મૃગાપુત્ર (માર્ગે જતા) જિતેન્દ્રિય મુનીરાજને જોઈને
જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થવાથી પૂર્વ જન્મમાં અનુભવેલી નરકની ઘણી વેદનાઓના વર્ણ : પૂર્વક માતાપિતાની રજા લેઈને, ચારિત્ર અંગીકાર
કરી મોક્ષે ગયા. ॥ ૮૯ ॥

॥ इति श्री मृगापुत्रचरित्रं समाप्तं ॥ श्रीरस्तु ॥

આ ગ્રંથ શ્રી જામનગર નિવાસી પંડિત શ્રાવક હોરાલ્લાલ હંસરાજે સેનું ગુજરાત્તી ભાષાંતર કરી,
તે સહિત સ્વપરના શ્રેયમાટે શ્રીશુભવર્ધનગણીજીએ રચેલી ઋષિમંડલની ટીકામાંથી ઓધરોને પાતાના
શ્રી જૈનભાસ્કરોદય છાપખાનામાં છાપો પ્રસિદ્ધ કર્યો છે.

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथः गुरुश्रीमच्छारित्रविजयसुप्रसादात् ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥

ચરિત્રમ્

॥ ૨૨ ॥

॥ इति श्रीमृगापुत्रचरित्रं समाप्तं ॥